

DE ZEEMEERMIN VAN WESTENSCHOUWEN

Nederland kent vele donkere en duistere verhalen. Mythen en sagen die vertellen over vreemde, onverklaarbare gebeurtenissen met illustere wezens. De Yamaha MT-09 is voor de duivel niet bang. Om dat te bewijzen gaan we dit seizoen met The Dark Side of Japan op bezoek bij The Dark Side of Nederland. | Tekst en foto's: Anja Vrooman-Simons |

Westenschouwen... zou het kloppen dat alleen de toren nog staat? Er doen verschillende verhalen en sagen over meerminnen en meermannen de ronde, maar per slot van rekening heeft Zeeland vaker te maken gehad met de toorn van de zee en zijn de Zeelanders er altijd bovenop gekomen. Het lijkt echter of het gevaar deze dag niet uit de zee komt, maar van boven. De MT's zijn gelukkig niet wars van een beetje regen, dus het water uit de donkere wolken zal ons deze tocht niet klein krijgen. Die tocht starten we bij de oudste stormvloedkering van het land en onderdeel van de Deltawerken; de Algerabrug die de oevers van Krimpen- en Capelle aan den IJssel met elkaar verbindt en indien nodig de Hollandsche IJssel in toom houdt. Vandaaruit rijden we binnendoor, over de Haringvlietdam, richting Stelendam. Daarbij voert de weg »

De Plompe Toren bleef als enige gespaard en staat nu eenzaam op de weidse vlakte.

In het logo van de gemeente Schouwen-Duiveland, waar het gehucht Westenschouwen onder valt, zijn ook een zeemeermin en zeeman verwerkt.

De MT's waren niet bang voor het duistere weer en reden gretig door.

Bij Neeltje Jans werden we getraakteerd op een prachtig uitzicht over de indrukwekkende Oosterscheldekering.

De Zeemeermin van Westenschouwen

*Schouwen, Schouwen,
't sal je rouwen
dat je genomen eit m'n vrouwe!
't Rieke Schouwen zal vergaen,
alleen de toren zal bluve staen!*

Met deze vloek bezegelde een door verdriet overmande zee-meerman het lot van Westenschouwen. Kort daarvoor was zijn vrouw namelijk gevangen door vissers uit Westenschouwen, om vervolgens tentoongesteld te worden op de kade. De zeemeerman moest vanuit zee lijdzaam toezien hoe zijn zee-meermin verzwakte en vervolgens overleed. Verscheurd door woede en verdriet riep hij zijn vloek uit over het dorp. Nog diezelfde avond stak de wind op en werd het gebied geteisterd door zware regen, storm en bliksem. De zee beukte naar verluidt harder dan ooit tegen de dijken. Dat was niet zonder gevolgen. Binnen een paar jaar was de haven van Westenschouwen verzand, waardoor de economie ineen stortte. De bevolking werd zelfs zo arm, dat ze als bedelaars moesten rondtrekken. Het eens zo welvarende dorp was ten dode opgeschreven. En daar hield het niet mee op. Ook het vredige dorpje Koudekerke werd getroffen en moest uiteindelijk wijken voor het water. Alleen de Plompe Toren bleef gespaard en staat sindsdien verlaten, als waarschuwing, aan de rand van de Oosterschelde. Heel soms, als het net zo erg stormt als toen, lijkt de wind een stem uit de verte mee te voeren die zegt: "Westenschouwen, het zal je berouwen, dat je genomen hebt mijn vrouwe. Westenschouwen zal vergaen, alleen de toren zal blijven bestaan."

Onze eerste zeehond werd in Renesse gespot, waar dit bonte exemplaar het straatbeeld verfraaide.

ons via mooie wegen door het Zuid-Hollandse landschap richting Zeeland. Of de duivel ermee speelt, pakken de wolken steeds meer samen boven Zeeland. Het ziet er onheilspellend uit, maar op een paar druppels na lijkt het meer op grommen dan bijten. Via de schitterende Brouwersdam, waar we onze MT's langs het overvloedige zand sturen, rijden we Zeeland in. Daar drinken we ons met een lekkere cappuccino wat moed in op een terrasje in Renesse. Terwijl het wolkendek maar blijft dichttrekken, rijden we door naar Westenschouwen, op zoek naar de tentoongestelde zeemeermin. Het was immers haar man die het dorp deed verdwijnen met een duistere vloek. Zo onheilspellend is het er tegenwoordig gelukkig niet meer. Als de zon zich weer laat zien, rijden we namelijk zo tegen het fraaie beeld aan dat

doet herinneren aan de duistere tijd. Om zelf geen onheil over ons af te roepen, blijven we er niet te lang bij stilstaan. Dus rijden we snel verder Zeeland in, richting Neeltje Jans. Daar worden we getraakteerd op een prachtig uitzicht over de indrukwekkende Oosterscheldekering. Via Noord-Beveland en de Zeelandbrug rijden we over mooie wegen richting Schouwen-Duiveland, waar we alsnog worden verrast door een helse slagregen, die ons even het zicht ontnemt. Misschien toch nog de toorn van de zeemeerman? De MT's malen er gelukkig niet om en slaan zich er manmoedig doorheen. Wanneer het duister is geweken, lunchen we nog even met uitzicht op Bruinisse en de Grevelingen, alvorens terug te keren naar Zuid-Holland, waar we de Dark Side Tour zonder kleerscheuren eindigen. ■